

and as a result - degree a continuity of use resources in each private stream.

Face-to-face communication is a communication between two adjacent works of the different kinds which are carried out on one private front. Face-to-face communication shows dependence of the beginning performance of work the subsequent kind on the termination performance of work a previous kind within one private front. Face-to-face communications can change in time (a stretching of face-to-face communications). Hence, face-to-face communications reflect degree of a continuity of development private fronts of works.

І.П. Порсюрова, асп. (*ХДУХТ, Харків*)

ОБЛІКОВА ПОЛІТИКА ОПЕРАЦІЙ З ЦІННИМИ ПАПЕРАМИ ЯК ЗАПОРУКА ЗАДОВОЛЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ЗАПИТІВ КОРИСТУВАЧІВ

Сучасні реалії висувають високі вимоги до релевантності інформації, що формується в системі бухгалтерському обліку, і дозволяє задовольнити інформаційні запити користувачів в процесі прийняття ефективних управлінських рішень за операціями з цінними паперами. З огляду на це актуальності набуває перегляд підходів до формування облікової політики, що є основою для накопичення своєчасної, достовірної, повної та неупередженої інформації про здійснення підприємством операцій з цінними паперами власної та невлавної емісії.

Апріорі для забезпечення задоволення зацікавленості широкого кола користувачів облікової інформації, кожне підприємство самостійно розробляє облікову політику в частині здійснення операцій з цінними паперами власної і невлавної емісії. Слід зазначити, що формування облікової політики підприємства за операціями з цінними паперами є досить складним і відповідальним процесом, оскільки самі цінні папери мають певну специфіку (потрійність природи як активу, капіталу та зобов'язань), що відповідним чином впливає на відображення в обліку операцій з ними. Розроблена облікова політика повинна бути прозорою та змістовною, сприяти своєчасному відображенню на рахунках обліку і в звітності підприємства інформації про операції з цінними паперами, а також забезпечувати можливість накопичення інформаційних масивів релевантних даних

для управління.

Вважаємо, що в процесі формування облікової політики підприємства за операціями з цінними паперами мають бути враховані економічні інтереси певних груп користувачів інформації (державні органи, емітент, інвестори, контрагенти тощо).

Так, для інвесторів важливою інформацією є результат від здійснення операції з цінними паперами та ефективне використання прибутку, тому в обліковій політиці цікавитиме прозорість показників фінансових результатів та прибуток.

Для емітента це побудова як фінансового так і управлінського обліку в розрізі інформації, необхідної для прийняття стратегічних та тактичних рішень щодо здійснення інвестицій в цінні папери та бути інвестиційно привабливим підприємством. Тому для емітента облікова політика повинна мати широкий спектр вибору прийомів, принципів, методів обліку з метою досягнення цілей і завдань відповідно до якісної системи управління.

Для державних органів важливим є своєчасна сплата податків відповідно до здійснених операцій з цінними паперами, тому облікова політика підприємства повинна бути побудована на суворому дотриманні положень нормативного регулювання обліку цінних паперів.

Для контрагентів та інших підприємств які можуть бути як конкурентами так і кредиторами підприємства, важливою є інформація щодо здатності підприємства погасити заборгованість за виданими цінними паперами, вартісна оцінка цінних паперів. Тому для контрагентів облікова політика повинна бути розроблена на базі принципів бухгалтерського обліку в межах альтернативних можливостей, що допускається на законодавчому рівні.

Інші користувачі, такі як громадськість, мають інтерес до фінансового обліку здійснення операцій з цінними паперами з метою задоволення власних інформаційних потреб в отриманні в майбутньому економічних вигід від таких операцій. Тому для громадськості облікова політика повинна бути розроблена з дотриманням положень нормативного регулювання обліку та допускаються альтернативи вибору методів, принципів бухгалтерського обліку.

Враховуючи викладене вважаємо, що облікова політика повинна відображати зміст релевантної інформації щодо здійснюваних операцій з цінними паперами власної та невлавної емісії, а саме: дотримання єдиних вимог щодо ведення аналітичного та синтетичного обліку в розрізі здійснюваних операцій з цінними паперами власної та

невласної емісії; склад, формування та подання фінансової звітності; формування раціональної системи інформаційного забезпечення управління операціями з цінними паперами власної та невлавної емісії; дотримання єдиних вимог податкового законодавства щодо здійснення операцій з цінними паперами підприємств власної та невлавної емісії; дотримання вимог формування звітності за МСФЗ; відкритого висвітлення інформації щодо операцій з цінними паперами власної та невлавної емісії.

Отже, формування облікової політики, яка обов'язково буде відрізнятися на різних підприємствах, залежить від інтересів різних груп користувачів облікової інформації. Цей фактор повинні враховувати підприємства, які здійснюють операції з цінними паперами при розробці власної облікової політики.

I.I. Ragulina, Ph.D. in Economics, Associate Professor(*Kharkiv National Agrarian University named after V.V. Dokuchajev, Kharkiv*)

M.N. Ragulina, Translator(*Translation Agency "Etalon", Kharkiv*)

SOME ASPECTS OF ORGANIZATION OF ACCOUNTING AT AN ENTERPRISE

The accounting service is the most organized sphere of information support for management decisions. This is the only source of documented and systemically secured economic information on the actual availability and use of enterprise resources, business processes and results of operations, debt obligations, settlements and claims. Accounting information allows us to implement the following management functions: planning; control; evaluation. In addition, accounting is the most important tool for monitoring the safety of the property of an enterprise, not only showing shortcomings in the work and ineffective use of its labor, material and technical resources, but also contributes to the elimination of these negative phenomena through the rational organization of accounting work. When forming the bookkeeping apparatus, management considers the issue of centralization or decentralization of accounting.

This depends primarily on the organizational structure of an enterprise itself, since the structure may include branches, representative offices, separate subdivisions. If an enterprise has separate subdivisions, depending on the nature and location of the divisions and its departments, the place, as